

MARIA SEA

Un esemplar

Acastă foaie esse odată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițându și prețul.

50 bani.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.....	24 lei noi
pe jumătate an.....	12 „
pentru districte pe an.....	27 „
pe 6 luni.....	14 „
pentru străinătate.....	37 „

Proprietar, T. I. STOENESCU.

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

LĂSAȚI DINASTIA 'N PACE

Patrioți de poruncială

Ce la soróce eșiți,

Și fără nici o sfială

Dinastici vă porecliți,

Cândú totá lumea vă sciá

Cine ați fostú în trecutú,

Lăsați biata Dinastia

O' ați sugrumat-o de gütü!

* * *

Dupe ce plantá streiná

Era în țerá la noi,

Apoi totú dând-o prin tina

Ați vestejit-o și voi.

Lăsați Dinastia, dará,

Destulú are 'n capulú ei.

Cine pulbere presará

Nu aduná ghiocel!

* * *

Hoțulú celú mai cu renume

Strigá cá e omú cinstitú;

Cálugarulú, ce în lume

Se 'nchiná, e ipocritú.

Voi strigați în gura mare

„Dinastia“ ne'ncetatú;

Darú a vóstrá cugetare

La Mehedinți s'a aflatú!

* * *

Lăsați Dinastia în pace,

Nu mai e ce mai era;

Ori ce-ți dice, ori ce-ți face

Nimeni n'o póte scápa :

Și-a tráitú și dēnsa trailulú,

Cândú cu dulce, cândú cu postú;

Măne-și terminá malaiulú

Și rămáne ce a fostú!

* * *

Cândú puse întēiú piciorulú

În țerá, cu toți credēu

Cá-i aduce viitorulú

Mare, splendidú, cumú dorēu.

Speranța le era mare;

Dar trei ani s'au strecuratú

Și în locú de îndreptare

La Statutú ne-amú înturnatú!

* * *

Lăsați Dinastia în pace,

Mortaciune a tráitú,

Ori ce-ați dice, ori ce-ați face

Mortaciunea-i pe sfirșitú.

Voi strângându-o fórtē tare

Ați sugrumatú-o de gátú;

Nu mai e nici o scápare :

Ortulú popii și .... atátú!

REVISTA POLITICĂ

Bucuresei, 7 Marte 1870.

Revista noastră de astă-đi este menită a combate nisce vorbe răspândite nu numai în capitală, dar chiar prin Districte, și cari iau pe fiá care đi proporțiuni mari în credulitatea publică. Aceste vorbe, răspândite se 'ntelege de cei rei voitori concesiunilor, au de scopú a compromite în țerá pe streini, de la mare până la micú. Se spune cá Domnitorulú arú fi otáritú se abdice îndatá ce Camera arú vota câte-va concesiuni lui tata Strusberg et companie, ca drumulú de fierú de la Sculeni-Oituzú-Marea Négrá și altele, precumú și bănci fonciare și concesiuni diferite altora.

Ca se spulberám numai prin câte-va cuvin-

te aceste invențiuni, vom întreba: ce are a face Domnitorulú cu concesiunarii ca alde Strusberg și Hertz? Ce interese așa mari îi va aduce nisce concesiuni de drumuri de fierú și bănci, ca se-lú facá a părăsi tronulú lui Stefanú celú mare și Mihai bravulú, și sese cobóre érú la simplulú titlu de principe fără principatú, cum era înainte de a fi alesú la 1866? Ce felú? Fiindú cá D. Strusberg este prietenú cu familia Domnitorului și are daveri de comerciú împreună, este unú cuvēntú ca alesulú románilorú se părăsescá o pozițiune așa de frumoasă cândú acastă pozițiune îi aduce o sutá de mii de galbeni și, vrēndú Dumneđețú și Dinasticii de la Presa, cu timpulú îi va mai aduce încă și dotațiuni și apanáge, dacă nu și încă unú titlu nou la recunoscința románilorú?

Noi nu credemú. Concesiunile se vorú da, statulú se va ruina, va ajunge moflusú; streinii ilú vorú cumpára la međatú; dar capulú statului, Carol I de Hohenzolern, va rămáneá Domnú alú Románilorú, póte și rege alú Ungurilorú, câtú va trái, și dupe ce va muri va rămáneá în urmași și urmași urmașilorú sei.

Vorbele, dar, suntú nefondate, séu, cum ar dice dinasticii de la Presa, *slabe*.

Se mai dice cá Domnitorulú arú fi chematú la palatú pe mai multí *maistri*, în urma unui incidintú iscatú între ei și *februaristi*, și le-arú fi declaratú cá Maria sea nu este nici februaristú, nici maistú. Cei de la *diariulú Tera*, auđindú și ei de acestú faptú, đicú cá, dacă arú fi adevératú, precumú se crede, n'arú avea se felice tronulú de o asemenea inițiativá; cá Maria sea desinteresându-se de februaristi, afectându de a face causá a parte, nu e de temutú pentru tronú ca și februaristii se fiá împinși a se *desinteresa de Elú*.

Noi credemú cá dacă are se se plingá cine-va în acastă privința, suntú numai maistii. Și éta pentru ce :

Fost'au alesu Carolu I la 11 Februarie? Nu. Venit'au elu in țera la Februarie? Nu. Atunci de unde și până unde Februaristu?

Totă lumea scia ca Elu la 8 Mai a debarcatu la Severin, de unde a trimisu faimosă telegramă prin care se grăbea se esprime membrilor Locoteninței Domnesci simțimintele se cele mai sincere. La 10 Maiu a intratu în Capitală totu pe aceiași barieră pe care eșise fostulu Domn Alesandru Cuza. În luna lui Maiu, în fine, a fostu unsulu poporulu și aclamatu de Adunarea Națională. Nu pôte fi, prin urmare, de câtu maistă.

Renegându numai pe maisti, își renegă origina sea. Altu-fel pôte se se culce se dormă și n'aiba habarū. Ei și cu danasticii de la Presa ilu voru apăra de toti, afara de Cuza.

* * *

De vr'o câte-va zile, de cându suntu în discuțiune bugetele în Cameră, și cu ele mai multe proecte de legi ca acela alu căilor ferate Sculen-Oituzu-Marea Negră, bănci fonciare, date în mâna streinilor, acelea alu timbrulu, alu măririi dărilor personale și fonciere, alu patentelor, alu spiritoselor, alu monopolulu tutunulu, precum și a o mulțime de concesiuni, de atunci mai multe diarie, între care mai cu semă *Românulu*, a începutu a combate cu furia pe ministrii.

Ele susținū că aceste concesiuni, dându-se streinilor, se dau în paguba comerțului pământenu și în paguba înrerelor naționale; că nuoele imposite au se aduca țera în sleire și că o se pue pe contribuabili în pozițiune de a nu se mai putea sustine.

Se vedemū dacă suntu adeverate aceste opinii și dacă suntu fondate. Noi credemū că nu. Și iată de ce:

Domnulu Lambru-Golescu este financieru mare. Domnia sea a cetitu pe *Lesage* și a imitatū întocmai pe Doctorulu Sangrado din *Gil-Blas*. Doctorulu Sangrado curarisea pe toti bolnavii sei de ori ce bola cu aceleasi medicamente: le da apă caldă se bea și le lua sânge. Domnulu Lambru-Golescu dă Terrei, poporulu, care e bolnavu de neavere, în locu de apă caldă de bautu, îi dă se înghițā nisce hapuri care se numescū *imposite noi*, și în locu se-i ia sânge, îi ia concesiuni și le dă acelora care i-au promisū a-lu sustine la Ministeriū, precum ni se spune că se propusese, cu asemenea condițiuni, și Domnulu Ioan Ghica ministeriulu, pe care Domnia sea l'a refusatū.

Cu asemenea medici, vedeti dacă țera noastră nu va merge departe și poporulu nu se va civilisa, nu se va *suptia*!

Până nu va veni cine-va se ne scōță din opiniile noastre, noi le vom sustine că suntu cele mai bune. Medicii cei mai buni suntu aceia care nu cautū unde te dōre, ci unde-i dōre pe ei. Domnulu Lambru-Golescu se pōte mândri cu acēstā calitate.

Hazadați: sublimulu are adesea ori fulgere!

* * *

Banchetulu ce era se se dea mai acum o lună de omenii care strigū *desordine*, marelui Cavaleru alu clopotulu și alu țigării și chibritulu, în fine s'au otarātū a se da negreșitū Lunī, la 9 Marte, în đioa celorū 40 de mucenici, fiindū đioa celorū 40 care compune banda și đioa în care se bea 40 de pahare.

Đioa e nemerita, numai de nu s'arū întempla ceva pēna atunci ca se remăe earū.

Beisadēa ce e dreptu, e norocosu în decorațiuni, dar pe câtu s'a vedutū pēna acumū, nenorocosu în banchete. Dupe dorința bragagiilor simpatrioți era se se dea în sēra de lasatulū de secū, dar a remasū. Din ce causă?

Nu se scie.

Era se se dea în Sămbata Sântulu Teodor Tiron, celū cu nasulū taiatū, dupe cererea halvagiilor de la Edirnea. Erū a rēmasa. Din ce causă?

Nu se scie!

Acumū s'a otarātū a se da negreșitū Lunī în sala Teatrulu, și pōte că cei 40 de sfinți mucenici se-i ajute alu da, ca se se pōtā inchina în sântatea lorū câte 40 de pahare de voinicū.

Atunci se vedeti chefu! atunci se vedeti limbă deslegatā și patriotismū scosū la maidanū cu toptanulū! Săracā Patrie de câte ori ai se fi amestecatā cu fumulū vinulu și cu rigăiturile cele dese ce voru eși din tōte piepturile!

Programa va rēmânea totu cea vechiă, c'o micā modificare. Totu Popa Tache va ridica primulū toastū, însă astā datā în sântatea Domnulu Cretzescu și Patriarculu de Constantinople cu care s'au întelesū așa de bine în chestiunea bisericii române. Cum era se nu se întelēgā, cândū tōtā lumea scie că D. Cretzescu este fiū suflescū nu numai alu bisericii de Constantinople, dar și fiū alu națiunii din care face parte Patriarculū. Cine-va trebuie seși servescā mai bine patria sea primitivă de câtu pe cea adoptivă. Cămașā e totu deuna mai aprōpe de câtu surtuculū.

Dar se lasamū pe D. Cretzescu se incline și se umilēscā biserica Română la Stambulū, căci e în caracterulū seu umilința, și se ne 'ntōrcemū la banchetū.

La finele mesei se va pune la fiā care înainte câte-o farfuriā cu *mucenici*, spre a mânca cei ce se voru mai putea ține pe piciōre. În mijloculū mesei va fi unū vasū mare în mijloculū căruia va fi unū mucenicū mare, reprezentandū pe Beisadēa cu tōte decorațiunile se se și cu țigara țarulu în gurā, erū cu chibritulū în mânā.

Finalulū va fi unū focū mare, dupe cum e obiceiulū în țera, în care focū se va arde partidulū roșu în efigie, dupe cum crede că l'a omoritū în realitate.

Atunci Domnia dinasticilorū e asicuratā, — până adoua đī de dimineață.

E POSTŪ

Este post, e post măi frate, dēr nu post cu totul prost; Sēmēnā mult cu guvernul de ađi, fără nici un rost. Caei ađi mazērea se cērtā cu fasolea ne'ncetat Care-a nume dintre ele primul loc ș'au căpātāt. Popa-Tache și el iarăși se cērtā cu Arăpilā Care e mai mare 'n țera: — Luminare ori festilā! Luminare e Golescu și Popa 'i festila sea. Vai!.. Ce ar face-o luminare, când festilā n'ar avea? Festila este puterea; luminarea dā grāsime. Precum Golescu dā sumā din buget la golānime!

Este post, e post măi frate, dēr un post cu totul prost; Ca și cei din *capul țerei*, cari sunt se și ieri au fost. Cei de ieri creaū de colea, cei de ađi sunt de departe, și pe unī și pe alții națiunea îi desparte. Dēr!.. când nația e bāta, când corōna e o *Cucū*. De ce Măcāi se tacā? — O duce-s'ar se se duca și Măcāi și Dobrovelulū, ca se nu mai necājescā Cu-al lor nume, suvenirea. . . cārja e protopopescā!..

Disul, seū mai corect *Zissu* de aci sus protopop, Scos din scaunū celebru, blestemā, și un potop De neū și de furtună mai de un-đī se porni. Cele sfințe sunt tot sfințe... Tot bāta va birui.

Ducele nu se alungā, fiā el chiar de *Măcāi*, Căci *ducele* nu se *duce* ca ori-carū nātărăi. Fără mulțamiri măi grase! Zisu dēr fu mulțamit și la *Comuna* cea mare a țerei fu *re-namit* E un post, un post măi frate, din cele măi mult cindate. Oamenī slabī la cap și minte, dēr bucate îngālate.

* * *

NAȚIUNEA ȘI DOMNIA

«Traiască Națiunea!» este strigătulū celū mai semnificativ alū unei revoluțiuni. Poporulū, formāndū totū unū corpū ca se înlocuiescā o Domniā, dete acestū strigātū care de multū era pe buzele fiā căruia.

«Traiască Domnulu, traiască Națiunea, trāiască legele»...

Astū-felū se exprimā poporulū care n'a perdatū încă confianța în acela ce ilū guvernā.

Pe urmă vine răsturnarea:

«Traiască Națiunea, legele și Domnulu».

Cine-va studiind aceste strigāte generale, vede gradulū de amōre seū de indiferință ce are poporulū către capulū seu. Acestū studiu propuindūne noi, vom arāta cum strigātulū «Traiască Domnitolulū» fu înlocuitū cu acela «Traiască Națiunea». Asemenea vom descrie aceste strigāte ducēndu-se de la poporū la oratorū, luāndu-și consacrațiunea la tribunā, afirmarea prin decretelē oficiale și imprimāndu-se pentru totū deuna în fundulū inimilorū.

Cea d'antēiū strigare a fostū la 1821. Acēstā epocā a aruncatū sāmānta strigātulu ce adoptā mai pe urmă Națiunea în tōte ocasiunile. Căci până atunci nu se veduse nicāeri scrisū, nici nu se audise nicāeri cuvintele «Interesul Națiunei, Comōra Națiunii etc. etc.», pentru ca intr'adeverū Națiunea nu esista. Romānia nu era de cātū unū întinsū parcū de oi pe care le tundeā și vindea câte unū streinū care se făcea stāpānū peste ele prin câte-va sute de mi de lei ce da la Stambul. Impilarea dar, jafurile, nedreptāțile ce se făcea poporulu de greci, făcu pe Vladimirescu se se scōle și pe poporū se-lū urmeze. Cāndū elū îi vorbi de drepturile se se, de libertatea sea, de scāparea sea de streini, poporulū, încă neincredătorū, strigā «trāiască Nația, trāiască Dreptatea, trāiască Domnulu Tudor!» Cāndū însă increderea se stabili cu devāvēșire, poporulū atunci strigā «trāiască Domnulu Tudor, trāiască Națiunea, trāiască dreptatea!» Elū puse indatā pe idolulū seu inaintea dreptății și legilorū.

Cu domniele care urmarā, însă, nu fu totū astū-felū. Și Ghiculescī și Bibescu cāndū venirā la domniā, poporulū strigā «trāiască Domnulu, Trāiască libertatea, trāiască legele. Apoi dūpe ce vedū că acei domni calcā și peste legi, și peste libertate, și peste dreptate, elū își schimbā strigātulū. Incepu întēiū cu cele l'alte tōte și abia s'firi cu Domnulu.

Încā și mai multū. La 1848, cāndū vedū că Principele Bibescu nu vrea se mērgā cu elū, poporulū, dupe ce ilū răsturnā, nu mai pomeni nimicū de domniā! Strigātulū lui favorabil fu pentru acei cari credea că-i voescū binele.

Veni apoi guvernulū lui Stirbei, guvernū absolutū, și atunci poporulū nu mai strigā nimic, fiindū că scia că numai suntū legi nici libertate.

Cu venirea Domnulu Cuza, poporulū erū capātā speranța sea. Erū incepu se strige întēiū «Trāiască Domnulu, trāiască libertatea, trāiască convențiunea.» Dupe patru-cinci ani, însă, veni răsturnarea. Domnulu se puse erū la s'firsitū.

Cātū pentru timpulū presentū, ascultați strigātulū poporulu și cetiți chiar adresele de felicitare de prin Districte de la omenī cari nu suntū nici funcționari, nici servili.

* * *

Dar ni se va đice că la noi fiindū unū statū electivū, poporulū era mai întēiū entusiasmātū pentru Domnulu seu cāndū se alegea și pe urmă se ura cu elū! La acēstā obiecțiune, atunci, vē voiū da esemplu pe Franța care, până mai deunāđi, a fostū unū statū eminentē monarșicū, și care, în secolulū trecutū, compunea *Cursuri de dreptū* pentru instructiunea Ducelul de Burgonia în care îi spunea că «Franța este unū statū Monarșicū în tōtā intinderea cuvintulu; că Regele represintă națiunea întregā, și că fiā care particularū nu represintă de cātū unū individū inaintea regelū».

Așa dară totă puterea, totă autoritatea reședea în mâinile regelui. Națiunea nu făcea corp, ci reședea totă în persoana sa!

Prin urmare în Franța, încă de la finele secolului trecut, a început să se pue pe Regele în urma națiunii și a legilor. Încă până a nu începe revoluția de la 1789, un jurnale «Curierul de Lyon», începe cu acest epigraf:

«Legea și Regele».

Un lucru așa de mic pare că n'are nici o importanță. Cu toate acestea era gravă. Când o abstracțiune trece înaintea unei personalități ca a Regelui, se poate dice că persoana regală, în scurt timp, va deveni ea o abstracțiune!

Astă-felul a și urmat. La 10 August Aduarea a ordonat trupelor Naționale și de liniă ajura fidelitate Națiunii, Legii și Regelui. La 20 August, pe piața Primăriei, Adunarea cere oficerilor a jura, și ei jură a rămânea fidel Națiunii, Regelui, legii și comunit Parisului. Băgați de seamă că aci Regele e pus înaintea legii, și acésta este conform formulii decretate de Adunarea la 10 August.

Acest ordin se schimbă însă. La 14 Iulie 1790 trupele din Paris și din provincie, ducându-se la ceremonia Federațiunii, strigară numai: «Traiască Națiunea»...

«La sărbătorea Federațiunii, dice Camille Desmoulin, am observat printre copii, totă deuna amiei ai egalității, că cei mai puțin patrioți nu strigau nici o dată, *trăiască Regele*: de câtă dupe ce a strigat cel puțin de 99 de ori: *trăiască Națiunea!*»...

Desmoulin mai face concluziunea inscripțiunii făcute în mari caractere pe temelie altarului Federațiunii.

«Gîndiți-vă, dice el poporului, la cele trei cuvinte care garantează decretalele voștre: Națiunea, Legea și Regele. Națiunea sunteți voi; legea sunteți totă voi, voința voastră; éru Regele este gardianul legilor».

Ce mare contradicțiune între aceste vorbe și între acelea ce le da se învețe Ducele de Burgonia! Cu toate acestea și ce mare desordine între strigătele de la 10 și de la 20 August!

La 10 August Adunarea decretă ca trupele să jure credință Națiunii, Legii și Regelui. La 20 ale același-luni trupele jură credință Națiunii, Regelui și Legii. Regele trecând înaintea legii, Federațiunea îl pune la locul său: Națiunea, Legea și Regele!

Colegienii, avînd în cap pe profesorele lor, jură fidelitate Națiunii, Legii și Regelui, cu toate că la 1790, Mai 30, un provincial propune Curierului de Lyon se scôte numele Regelui din strigătul patriot.

* * *

Dupe aceste manifestațiuni populare, un om trebuia să se vie să se consacre la tribună, într-un discurs elocient, formula difinitivă. La 21 Octombrie, în furtunoasă ședință ocazională de colerele țării, Mirabeau cere, în mijlocul aplausurilor generale, să strigătul obicinuit al marinei de «Traiască Regele», să fie înlocuit prin acela de «Traiască Națiunea, Legea și Regele.»

Același an o via discuțiune se angajase iarăși în Adunarea asupra formulei ce se va grava pe nasturii gardurilor naționale. În acel timp nu era decret fără importanță. Camille Desmoulin resumă desbaterea astă-fel:

«Adunarea a decretat formula nasturilor de la gardii naționale scriindu deasupra *Legea și Regele*. Dupe opiniunea mea este un decret în constituțional, pentru că ascunde Națiunea dupe Rege, pentru că nu pune înaintea Regelui de câtă legea și legea, e un lucru abstract care nu se vede în totă deuna. Legea este un adevărată cameleon, a căria natură este d'a să se schimbe și deveni neagră sau albă, dupe cum legislațiunea domină pe una sau cealaltă coloră, pe când Națiunea nu se schimbă nici o dată; ea este animată de același spirit care este interesul general, și nu poate avea altul. Dacă numele *Națiunea* are ceva prea nedeterminat, și dacă voiți o devisa care să aducă aminte cele 83 Departamente, sau Unire, Nedespărțire, atunci să se graveze mai bine pe nasturii: *Poporul Frances!*»

Până atuncea nu se contestase Regelui de câtă rangul său în strigătul patriotei. Ludovic XVI singur își perdu titlul, abandonînd Națiunea. Strigătul «Traiască Națiunea, Legea și Regele,»

nu dispăru de câtă dupe arestarea Regelui la Varennes, și de atunci se adoptă formula pe care cel înțeu Gregoire o pronunță la tribună: jură d'a fi fidel Națiunii și Legii.

Cu toate acestea, la 26 Septembrie 1791, se mai strigă încă «Traiască Regele și Regina», când ei trecu la teatru; dar era o formulă anti-patriotică, dupe cum o califica chiar Ministrul de Interne.

În mijlocul lui Februarie 1792, eclată o desordine în teatrele din Paris, și mai cu seamă la Vodevilul, apropo de o piesă a lui Palissot. Roialistii strigară în sală «Traiască Regele.» La eșire din teatru poporul, formînd unie, răspundea «Traiască Națiunea,» ceea ce aduse desordinea. Ministrul de interne scrisese îndată departamentului o scrisore în care areta pericolul strigătului «Traiască Regele.» El dice, în acea scrisore, că sunt conspiratori care îndrănesc să se exprime dorința și să urede regelui o *fericire independentă de fericirea Națiunii*.

Așa, în Februarie 1792, aclamațiunea «Traiască Regele» este constituțională, pe când, cu totul din contra, cea de «Traiască Națiunea» devine un brevet de patriotism.

Până chiar Robespierre fu lovit în vanitatea sa cu același strigăt patriotic. El speră că-l va proclama Dictator în ziua serbarii, în momentul când va arde panterul ateismului în mijlocul basenului de la Tuileries; dar mulțimea nu-i dete nici un aplaus și strigă: *Traiască Națiunea.*

Unul însă din cele mai frumoase rezultate ale acestui strigăt național plecă din tabăra francesă de la Volny la 4 Septembrie 1792, când Chellermann comandă recruti care nu încercase încă focul inamic.

De o parte Dumouriez, în capul recrutiilor francesi, de alta ducele de Brunswick în capul batalionelor prusiene nemiscătoare și compuse de juni soldați.

Chellermann era îngrijit de sorta zilei. Temându-se că recruti se nu slăbescă curajul în timpul luptei generale, se ridică în scări și, înălțându-și palaria în vîrfurile săbiei strigă: *Traiască Națiunea!*

La acest strigăt, soldații răspundă printr-o singură voce: *Traiască Națiunea!*

Și astă-felul așteptară fără temere pe prusienii.

—Victoria e a noastră, copii, strigă Chellermann! Suvenirul Națiunii făcu pe soldații neînvinși. Prusienii fură măturați.

SUSPINUL UNUI MINISTRU

S'apropie vera, ne-ajunge caderea!
S'apropia timpul de jale șofat, și
Și nimeni nu plînge vădînd că puterea
Dispare, se duce ca gerul uscat
Când rațele calde încep să lucescă
Pe cerul cel limpedu, senin, de la noi.

Zefrul respiră și noi, ministerul,
Ne cletinăm forte, cât poți ca se dice
Că suntem un dinte rosu, săpat cu fierul,
Cu-a cărui rugină nu poți să nu l' stric,
Și lumea zîmbescă și începe să crească
Curajul la Principi, lingăi, și ciocoi!

S'apropia vera și începe să mînce
Găgăni, jigăni, jivini duiunmă!
Și noi... ai-di! adio!... Incepe să pise
Țințarii din cameră... S'apoi cu ce fum
Putem ore-a-i face ca să se domolescă
Puternicul ghimpe? Diurne, Progon?

În Viena e Cuza, Număț'n Moldova,
Sturza n' nebunie, éru Ghica n're noi,
Țințarii tot piscă și n' Pitești Craiova,
Ploesci, în Braila își rîde de noi!
Și n'e temă forte se nu se scrîntescă
Piciorul la scaun, piciorul la tron!

O CIUDATĂ COINCIDINȚĂ

Românii, bătrani mai ales, *coronei domnesce* și potcapului de serbare al Mitropolitului său arhiepiscopilor, dice îi *Cucă*. Astfel, când spun basme sau povestesc despre vre-o paradă, spun că domnul și doamna erau cu *cuca domnescă pe cap*.

Numele fostului domn *Cuza* are drept primă silabă pe *Cu*.

Numele actualului domn *Carol* are ca prima silabă pe *Ca*.

Făcîndu acum o trăsura de unire între primele aceste silabe, avem *Cuca* atît de vecină de *Măcăi* (**Cuca Măcăi**): Cu-(za-)Ca(rol)-Cuca (Măcăi),

Care va să dice așa merge treba?

Nunai e o simplă trăsura de unire între fostul regim de sub fostul Vodă-Cuza și între prezentele regim de sub prezentele Vodă-Carol, — se să definescă o dată istoria, o comparațiune atît de nemerită?

Care va să dice: între regimul fostului domn și între cel al actualului domn diferența se nu fie de câtă d'al-de *Cuca-Măcăi*?

Ensă:

Sub fostul domn esistat-a sa nu un *Cuca-Măcăi*?

Sub cel de față domn—adică regim de aci—esistat-a se nu?

Etă întrebări la care faptele sunt mute ca și noia răspunde... căci... nu scim și nu putem!!!

Cu toate acestea coincidința e ciudată!

EPIGRAMA

Când la Misir
Mândrul Emir
De la putere
E de părere
A despoia
Biata raia
Face ministri
Cei mai sinistri.

* * *

Viorenu a căduț
De la minister bătut.
Astăzi autoritatea
Scie că astăzi minister
In bătaie stă dreptatea
Și în tîrnuir de pîru.

* * *

Popa Take dice-asa:
La banda de hoți a sa:
„Ce vei tu hață de furii?
Și de tâlharii de păduri?
Vrei tu cruci să ai pe peptu?
Sau contracte în budgetu?
Fără a le licita
Precum face Divala.
Nici o dată nu a fost
Ca în astăzi morală regim,
Pentru voi mai mare rost
Țara ca s'o jefuim».

* * *

Puteți totă ca să furați
Dar să cade ca să dați!
Iei și dați este virtute!
A nu da este o crimă.
Dice în timpuri trecute
Un domn cu multă lumină.
Al țării noastre tabac
Iar vine la monopol.
De ce ministru nu fac
La finance pe Boliaș?
Trompeta sună a *golii*?

* * *

Dăne funcții și favore
Popă Take, și-om lăsa
Gura ta ca să devore
Tot ce țera are-a da.

* * *

Un redactor se privea
În oglindă și dicea:
„Totă merge bine d'un an.
„Nu sunt ungueri, pîtenii am!”
Lui Boerescu unde-i mirésa?
Unde-i comtesa?

Să mai facă un drum de feră
Să-l urce la minister,
Sau să-l urce în minister,
Să facă un drum de feră.
În raportul imoral
Sub astăzi minister moral.
Sunt semnați de căpitan
De spion la Brătianu
Căți s'au dus a-lu visita,
Între alții Davila!

VARIAȚIUNI ASUPRA DINASTIEI

SINCERITATEA DINASTICILORŪ DILEI.

1866. V'am adusū unū lucru nou, sciindū ca, ca unī ce v'e fragēț, din ginta latina, ve place totū d'una noutățile.

Femeia. Ce iute aerū e în l'era Romănescă! Abia patru anī ai trecutū si am îmbătrânitū de totū.